

Onontkoombare confrontatie met het noodlot

THEATER

'Antigone' - Kreon - Oidipous' door **Toneelschuur Producties/TA-2 (Toneelgroep Amsterdam)**. Regie: **Thibaud Delpeut**. Spel: o.a. **Barry Atsma, Jacob Derwig, Hadewych Minis**. Bijgewoond: **29/3, Toneelschuur, Haarlem**. Te zien: **aldaar t/m 11 april**.

Versplinterd glas ligt overal. Van de grote ramen in het paleis is er nog maar één heel en dat wordt door Oidipous in zijn openingsscène ondergekotst. Het is dan ook niet gering wat zich aan drama afspeelt binnen de aanvankelijk zo solide ogende koninklijke familie.

Voor zijn voorstelling 'Antigone - Kreon - Oidipous' heeft **Thibaud Delpeut** de drie tragedies van Sofokles radicaal bewerkt en ingekort. De voorstelling begint met een verklaring door Kreon (**Jacob Derwig**), die zijn das rechtdoet voor de tv-camera: „Kan het nog een keer over?” Levensgroot wordt het bovenste deel van zijn gezicht geprojecteerd op de achterwand, alleen de ogen. Het is een steeds terugkerend principe in de voorstelling, waardoor je iemand opeens van zo dichtbij ziet als maar mogelijk is. Maar zien is niet hetzelfde als de waarheid kennen, lijkt de regis-

seur te willen benadrukken. Drie klassieke tragedies bewerken en op een nieuwe manier in elkaar schuiven: het is geen eenvoudige taak die de regisseur zich gesteld heeft, maar na afloop kun je je niet voorstellen waarom het niet eerder zo gedaan is: zo genadeloos duidelijk zijn de consequenties van ieders daden, zo helder is de intrige, zo geraffineerd de opbouw en zo onontkoombaar het noodlot. De lineaire opbouw van de familiesaga is veranderd in een vloeiend, doorlopend verhaal, waarin een personage moeiteloos van het ene drama in het andere kan stappen. Door het

hele ensemble van TGA wordt voortreffelijk gespeeld; **Hadewych Minis** zet een onvermurwbare **Anigone** neer, zacht en hard tegelijk. **Jacob Derwig** laat mooi **Kreons** ontwikkeling zien, van een bangige twijelaar naar de keiharde vorst die zijn principes niet opzij zet – ook niet als zijn hele familie eraan ten gronde gaat. **Barry Atsma** is overtuigend als **Oidipous**: aanvankelijk een geslaagd man, tevreden met zichzelf, tot gaandeweg de twijfel toeslaat en hij steeds onontkoombarder geconfronteerd wordt met het noodlot.

MARGRIET PRINSEN